

muzej.

A trebalo je odavno da svi znaju: posle večnih dela slavnih Nemanjića i "Slova Ljubve" despota Stefana Lazarevića, jedan srpski knez je lepoti koju je stvorila ljudska ruka podario hram.

Ova knjiga pokazuje o kakvoj je raskoši i o kakvom podvigu reč, dopušta nam da budemo ponosni na tu svetlost koju je Beograd nekad imao.

U velikoj krizi identiteta koju živimo, ova prelepa knjiga vratice veru onima koji su počeli da gube viziju buduće srećne Srbije.

Moj otac je voleo svoj narod. Otvarajući muzej, rekao je: "Nadam se da će Beograđani sa ponosom i pijetetom posmatrati relikvije naše teške istorije i iz njih crpeti ljubav za tradicije i nauk za budućnost."

Beograđani su 1944. godine izgubili Muzej kneza Pavla, a pre nekoliko godina i Narodni muzej, na čiju se obnovu čeka.

Knez Pavle je poštovao narod iz kog je potekao i rekao da je to narod koji je uvek imao dubok smisao za umetnost, kao što to dokazuju mnogobrojni spomenici koji, iz najranije istorije, krase našu domovinu. I ja gajim isto ubeđenje.

Verujem da će Muzej kneza Pavla, u okviru budućeg Nacionalnog muzeja, biti obnovljen i da će sa imena moga oca na taj način biti skinut veo od kleveta i laži.

Kneginja Jelisaveta Karađorđević

Tekst govora kneginje Jelisavete Karađorđević održanog na svečanoj promociji monografije *Muzej kneza Pavla* (Narodni muzej u Beogradu, 2009), upriličenoj 1. decembra 2009. godine u Narodnom muzeju u Beogradu.